No. 636. (½)

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

1849.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 4,50; voor de buitensteden ƒ 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden,* enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

DONDERDAG, 17 MEI.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Uithoofde van den Hemelvaartsdag zal deze Courant morgen avond niet worden uitgegeven.

AMSTERDAM, 16 Mei.

Gisteren is in de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangevangen de beraadslaging over het wetsontwerp tot regeling van het regt van vereeniging en vergadering. De eerste spreker, de heer Groen van Prinsterer, heeft als lid van de commissie der rapporteurs het ontwerp bestreden, op grond, dat het niet geeft wat de Grondwet beloofd heeft, daar de preventieve maatregelen, die in de voordragt voorkomen, de vrijheid benemen, welke bij de herziening was beoogd en tot stand gebragt. Hij acht zich in het bijzonder geroepen het rapport, namens de Tweede Kamer over het ontwerp uitgebragt, te verdedigen tegen het antwoord van den minister van justitie, die zich beklaagd had, dat het met scherpte was ter neer geschreven. Nadat de heer Groen op eenige daar zeer kwalijk te pas gebragte aanmerkingen over den stand der partijen, en zijne positie daarin, had in het midden gebragt, en er zeer op had gedrukt, dat hij, heer Groen, niet alleen staat, maar ook eene partij vertegenwoordigt, welke niet is die des behouds, noch die des vooruitgangs, zonder dat hij raden laat, welke eigenlijk zijne partij is, gaat hij over tot eene dankzegging aan het ministerie, dat het van het aanhangige ontwerp geene ministerieele kwestie gemaakt heeft, eene dankzegging die veel heeft van eene veroordeeling, want hij doet het ministerie, naar het ons voorkomt zeer onnoodig, maar desniettemin vrij onzacht merken, dat hij het als eene inconstitutionnele daad zou beschouwen, wanneer het ministerie meerdere ontwerpen zag verwerpen zonder zijn ontslag te nemen. Wij gelooven, dat zoo niet allen, toch zeker de meeste leden van het ministerie zeer geneigd zijn om af te treden. Als de heer Groen er geen bezwaar in vindt wie hen zal opvolgen, voor ons en voor vele anderen is dat een zeer groot bezwaar. Niet, dat wij bijzonder aan dit ministerie gehecht zijn. Het is er zoo verre af, dat wij de meeste zijner handelingen hebben bestreden. Maar als wij ons de vraag voorstellen, of er in en buiten de Kamer een stel ministers is te vinden, geschikt om eene meerderheid te vormen in de Tweede Kamer, zoo als zij zich thans vertoont, dan moeten wij de schouders ophalen en volmondig verklaren, dat ons geene namen bekend zijn, welke die taak met welslagen op zich kunnen nemen. Op verandering van decoratie zijn wij niet gesteld.

De heer Groen van Prinsterer zal tegen het ontwerp stemmen, en acht het onmogelijk hetzelve door amendementen te verbeteren.

De minister van justitie heeft den spreker kortelings beantwoord omtrent de rapporten kwestie. Hij wil de bitterheid, die zich in de debatten zoude kunnen mengen, wegnemen, en verklaart daarom, dat hij zich over niets anders heeft beklaagd, dan dat men de veronderstelling had geuit, alsof hij in de praktijk eenigermate had terug willen nemen de volksregten, die hij *met ophef* in de grondwet had voorgedragen. De minister geeft deze opheldering: als hij minder vrijzinnig is geweest in zijne wetsvoordragt, dan in zijne ontwerpen van herziening, het komt omdat hij niet meer in denzelfden vrijen toestand is. Hij is nu gebonden door de grondwet, die zijn voorstel van herziening merkelijk heeft gewijzigd. Het is maar al te waar, en den leden van de voormalige Tweede Kamer moet het bekend zijn, dat het regt van vereeniging, zoo als het door haar is gewijzigd, in hare bedoeling slechts eene verfoeijelijke mystificatie was. Gelukkig echter, dat zij buiten den waard heeft gerekend. De heer Donker treedt niet in de verdediging van het ontwerp. Hij zal later daarover uitweiden.

De heer Zijlker bestrijdt het ontwerp, omdat hij preventive maatregelen in strijd acht met de grondwet, en voor onze ordelievende natie in alle geval onnoodig. Hij zal echter de amendementen afwachten, om te beproeven of het daardoor te verbeteren is. Wij hopen, dat de meerderheid der Kamer dien weg ingaan zal, die in de gegevene omstandigheden de eenige is, die tot eene goede uitkomst leiden kan.

Nadat de heeren Anemaet, Dommer van Poldersfeld en Wijnaendts het ontwerp genoegzaam op denzelfden grond, als de vorige spreker, en dus als onnoodig bestreden hadden, heeft de minister van justitie andermaal het woord gevraagd zijn ontwerp met warmte verdedigd, en getracht tegen de vorige sprekers aan te toonen, dat de regering niet alleen regt heeft maar verpligt was naar de letter der Grondwet, in de bepalingen omtrent het regt van vereeniging en vergadering, zich te stellen op het terrein der preventieve maatregelen. Plaatsgebrek verhindert ons daarvan breedvoerig verslag te geven. Misschien vinden wij later aanleiding om op die redevoering terug te komen.

De beraadslaging wordt heden voortgezet.

STAATKUNDIG OVERZIGT.

V.

ITALIË.

Het was toch eene veelzins edele beweging, die, welke Italië, nu ruim een jaar geleden, vervoerde van den voet der Alpen tot zijnen uitersten zuidkust, — die beweging, welke door geheel Europa werd toegejuicht en welke allen wenschten dat tot het voorgestelde doel zou leiden. En hoezeer is thans die sympathie voor de Italiaansche beweging gewijzigd moeten worden! Zij immers, die haar voorbereidden sinds jaren en jaren en haar aanvankelijk leidden, zijn verdrongen geworden door het meest goddelooze geboefte, en hebben zelven rouwmoedig de oogen van hun eigen werk af te wenden; door de ellendelingen, welke nu aan haar hoofd staan, is het verfoeijelijkst doel gesteld in de plaats van dat schoone doel, waarheen in den beginne met zoo veel geestkracht en zelfopoffering gestreefd werd, en zoozeer is door hunne verpestende aanraking de beste zaak verdorven geworden, dat alle vrienden der maatschappij en der orde er zich in verheugen moeten, dat de Fransche, Oostenrijksche, Napelsche en Spaansche legermagten hen in hunne laatste schuilplaats zijn gaan bestoken en ons hunne uitroeijing hebben toegezegd.

En toch was het een veelzins edel gevoel — het gevoel dat Italiëns kinderen, nu ruim een jaar geleden vervoerde. Gedurende de middeleeuwen was Italië het brandpunt geweest des Europeeschen levens; de grond waarop kunsten en nijverheid het weligst tierden; de moeder der groote mannen (*fœta virum*), der groote veldheeren, zoo wel als der groote schrijvers en der groote kunstenaars. Maar sedert anderhalve eeuw was Italië ingesluimerd, en het was niets meer dan een gedenkteeken van vroegere grootheid, hetwelk men bezocht voornamelijk om het verledene te leeren kennen, de erfgenamen van zooveel roems naauwelijks een oogenblik van beschouwing waardig achtende.

Italiëns schoone noordelijke provinciën ondergingen eene vreemde heerschappij. Oostenrijk had Lombardije in zijn bezit, en zijne aartshertogen plaatsende op de troonen van Toskanen, Parma en Modena, sloot het als het ware Lombardije af van het overige Italië. Wel schonk het een stoffelijken bloei aan zijne bezittingen; maar zelfs de voordeelen van een verstandig bestuur moesten strekken om het nationaal gevoel te dieper te beleedigen. Want in het overig gedeelte van Italië waren groote misbruiken te hervormen, was de nijverheid tot een nieuw leven op te wekken, moest eene nieuwe veerkracht geschonken worden aan de verschillende besturen. Welnu, Oostenrijk deed niets liever dan bij elke gelegenheid, in zijn voordeel en ter vernedering van den Italiaanschen naam, de tegenstelling te doen uitkomen, welke dit gedeelte van Italië vertoonde met het zoo bedrijvig leven en den bloeijenden toestand, waarin zijne noordelijke provinciën verkeerden.

Deze minderheid tegenover Europa, deze steeds toenemende afhankelijkheid van den vreemde vernederde Italië, vernederde zelfs hen, die het meest onmiddellijk de vruchten plukten der Oostenrijksche administratie. Gaarne leenden zij het oor aan allen, die de snaar van het nationaal gevoel aanroerden en hun beloofden Italie te hernieuwen en andermaal den rang te doen herwinnen, waarop het aanspraak heeft in de wereld. Daar was dus eene edele aandrift; daar waren dus wettige behoeften te vervullen — en waarvan revolutionnaire stokebranden gemakkelijk partij konden trekken.

Dat heeft Pius IX begrepen; en zij, die wel eens Hem verweten hebben het teeken tot de Italiaansche beweging gegeven te hebben, verliezen uit het oog, dat het integendeel zijn doel was, de omwentelingen te bezweeren, door hare oorzaken en alle voorwendsels daartoe weg te nemen. En dat doel ware bereikt geworden, indien de vorsten van Italië zijne inzigten gedeeld hadden en zoo Hij in Europa den zedelijken steun gevonden had van eene loyale, verstandige en waarlijk christelijke politiek. In vroegere eeuwen had Rome en Italië een natuurlijken bondgenoot gehad in den oudsten zoon der Kerk tegen de aanmatigingen van Oostenrijk; en de edele pogingen van het hoofd der Kerk om zich los te maken van alle vreemde voogdij, zouden krachtig geschraagd zijn geworden door het huis der Bourbons. Maar de bekrompene en looze politiek van Louis-Philippe offerde alles op aan de kleingeestige belangen zijner dynastie; niets ging haar meer ter harte dan Europa waarborgen te geven van hare ondergeschiktheid, opdat het huis van Orleans zou geduld worden in het gezin der koningen, en daar een steun zoude vinden tegen zijne impopulariteit. Na dus op huichelachtigen toon de edelmoedige plannen van den H. Vader toegejuicht te hebben, eindigde het fransche gouvernement met zich met Oostenrijk te verstaan, om Hem onder hun gareel te dwingen, — en Oostenrijk had bij niets grooter belang dan zich met dien bondgenoot te verstaan.

Had Oostenrijk echter zijn vermeend belang verzaakt en zijne waarachtige belangen begrepen; het had Pius IX in zijne edele hervormings plannen ondersteund; — en wie weet of het zich niet voor langen tijd het bezit van de ijzeren kroon had doen vergeven! Daartoe ware slechts noodig geweest, dat het acht had geslagen op den verschillenden landaard zijner onderdanen aan beide zijden der Alpen; dat het op had gegeven zijne geweldenarij, ten einde Italië met Duitschland te vereenzelvigen; dat het een zelfstandig bestaan aan Milaan en Venetië schonk, zonder hen in alles van Weenen afhankelijk te maken en dat de keizer van Oostenrijk zich te vreden stelde met koning van Lombardijë te zijn, zonder van Lombardijë eene provincie te willen maken van het Duitsche rijk.

Maar dan had Oostenrijk die bij het hof van Weenen voorheerschende politiek moeten verlaten hebben, welke sinds Keizer Joseph II voorgezeten had bij al zijne regeringsdaden; — die politiek, welke sedert 1815 met volharding door Metternich was toegepast en al meer en meer een achterdochtig, wantrouwend en onhandelbaar karakter had verkregen. En dat ware te veel van Oostenrijk gevergd, dat zijn staats-gebouw op onwankelbare grondslagen gevestigd waande en niet duchtte, dat het zoo spoedig met een algeheelen ondergang zou bedreigd worden. Oostenrijk bevond zich dus, door de hardnekkige handhaving zijner politiek in Italië, in eene bijna vijandige houding tegenover Pius IX — eene altijd betreurenswaardige houding voor eene katholijke Mogendheid. En niet alleen daarom was het gedrag van Oostenrijk zoozeer bedroevend; maar daar Oostenrijk den schijn aannam Pius IX te beschouwen als den begunstiger of minst genomen als het werktuig der Italiaansche omwentelingsgezinden; schonk het juist daardoor aan deze laatsten eene groote zedelijke kracht — en dit gaf aanleiding in de wereld tot eene beklagelijke verwarring, oorzaak van ergernis voor vele zwakken en geest.

Maar laten wij verder gaan en elders in de overige gedeelten van Italië onze beschouwingen vervolgen over den toestand, waarin hunne bevolkingen zich bevonden vóór het losbarsten van de onafhankelijkheids-beweging, en over den steun, welken hunne regeringen aan het bevrijdingswerk van Pius IX schonken.

Die van Toskanen scheen ook wel van de gelegenheid gebruik te willen maken, om zich te ontheffen van de voogdij van Oostenrijk; maar, helaas! Toskanen's bevolking was voor een aanzienlijk deel sinds jaren en jaren met den rampzaligen revolutionnairen geest van onze dagen doortrokken, ondanks de liefde, welke zij van haren groot-hertog genoot; en juist deze geest was het, welke zich op eene zoo noodlottige wijze met de gedachte der Italiaansche wedergeboorte vermengde en haar deed ontaarden. Dáárin bestond het grootste gevaar voor Pius IX, omdat het 't meest verborgen gevaar was en deze revolutionnaire geest dezelfs naam en populariteit misbruikte ter bevordering van zijne lage doeleinden. De

edelmoedige inzigten van den H. Vader vonden slechts een steun in den Koning van Sardinië en in de bevolking van diens rijk. Karel Albert scheen manmoedig denzelfden weg van hervorming en bevrijding ingegaan te zijn en zich naauw aan Pius IX aan te sluiten. Onleschbare dorst naar populariteit en eerzucht deden echter spoedig vreezen, dat hij zich door de omwentelingsgezinden zou laten wegslepen buiten de grenzen eener vreedzame hernieuwing. In Toskanen ontmoette alzoo de H. Vader geene zoo geheel onvoorwaardelijke medewerking; zijn groothertog echter innig verbonden zijnde aan het Huis van Oostenrijk, was dit niet geheel bevreemdend; maar dat hij in den aanvang zulk een geduchten tegenstand ondervond van de zijde van zijnen zuidelijken nabuur — zie, dat was te meer bedroevend, omdat een zelfde belang hen had moeten vereenigd hebben.

Ongelukkiglijk evenwel sloeg de koning van Napels een geheel tegenovergestelden weg in. Wel verre van eene verzoenende politiek te omhelzen, gaf hij de voorkeur aan een halstarrigen en blinden tegenstand; in alles zag hij omwenteling, zelfs in de geringste beweging, zelfs in de hervorming der schreeuwendste misbruiken, in het herstel der billijkste grieven van Sicilië. Den zoo uitnemend Italiaanschen voorslag van een tolverbond, door Pius IX gedaan en met gretigheid aangenomen door Sardinië en Toskanen, wees hij van de hand; met een woord, hij scheen er zich een spel van te maken de openbare meening te trotseren, als wilde hij zijne impopulariteit tegenover stellen aan de steeds toenemende populariteit van den H. Vader.

Zoo stond dan Pius IX alleen bij den aanvang van het groote hervormings-werk, dat hij, met het oog op God geslagen en voorgelicht door de stem zijns gewetens, ondernomen had. Zijn eenig streven was, te onderscheiden wat er billijks en regtvaardigs lag op den bodem van elke ernstige volks-beweging en daarin te voorzien. Dat was zijne gansche politiek. De door hem verleende amnistie, de vestiging der Staats-consulta, het herstel der Romeinsche municipaliteit, de instelling van den ministerraad, zijne houding tegenover Oostenrijk ter zake van Ferrara, zijn ontwerp van een Italiaansch Tolverbond, en zoovele andere grootsche ontwerpen meer bewijzen het genoegzaam. In stede echter van met Pius IX mede te werken en zijne politiek van verzoening en bevrediging en hernieuwing te ondersteunen, schenen de meeste regeringen van Italië er genoegen in te scheppen het juk te verzwaren, waaronder hunne landen verzuchtteden en hunne onderdanen al meer en meer tegen hen te verbitteren; en terwijl zij daardoor steeds overvloediger voedsel gaven aan den wrevel van allen en de muitzucht van enkele radikale leiders, gaf de omwentelings-storm in Frankrijk losgebroken, ook aan Italië het signaal tot den algemeenen opstand.

Men leest in de *Nieuwe Rotterdamsche Courant*, onder dagteekening van gisteren, 15 Mei:

»Heden avond ten 8 ure arriveerde binnen deze stad van 's Hage Z. M. Koning Willem III, ten einde in persoon de vernieling in oogenschouw te nemen, welke de brand Zondag in deze stad heeft aangerigt.

»Hoe vele panden op Zondag laatstleden ook op de Leuvehaven vernield werden, welke schatten ook door het vuur werden verteerd, het wordt algemeen en ook door deskundigen nog als zeer gelukkig beschouwd, dat de ontzettende brand reeds bij de gebouwen des heeren Roelofs Heijermans heeft kunnen gebluscht worden. Dat dit, bij zoo veel ongeluk nog gelukkig resultaat, alleen aan den loffelijken ijver onzer brandweer te danken is, zal wel geen betoog behoeven. Wij herhalen hier, hetgeen wij reeds in een onzer vorige nummers zeiden, de moed en ijver door brand- en brandspuitmeesteren over het algemeen ten toon gespreid, is boven allen lof verheven; de krachtsinspanning en het gedrag der brandspuitgasten en vooral dat der pijpgasten, verdient hoogelijk geprezen te worden.

»Jammer is het, dat zoo vele blijken van tegenwoordigheid van geest en vastberadenheid, veelligt onbemerkt zijn voorbij gegaan. Zoo zijn er wanhopende pogingen aangewend, om het pand des heeren Rochussen te behouden. Gedurende een zeer geruimen tijd hielden het brandspuitmeesters met hunne onderhoorigen geheel boven in dit gebouw uit, en wendden alles aan, wat maar mogelijk was, om de vlammen, die de linkerzijde van het pand bestookten, meester te worden. En evenwel dreigde het huis elk oogenblik van achteren vuur te vatten, als wanneer spoedig de eenige uitweg naar beneden zoude afgesneden zijn. In dit vooruitzigt had men een kabel gereed gemaakt, om met behulp daarvan door een zijraam op het pand des heeren Ringrose af te dalen, en zoo doende den vasten grond weder te bereiken. Men zag echter nog bij tijds, het nutteloze van verdere pogingen op dit punt in, en kon uit het huis door middel van den trap geraken.

»De pogingen die in de Nieuwsteeg zijn aangewend om de Noordzijde derzelve voor de vlammen te behoeden, hebben de bewondering gaande gemaakt van al degenen die ze konden opmerken. Nadat met eene prijzenswaardige bereidwilligheid door den eigenaar de zeilen waren afgedaan, waarmede de huizen aldaar werden behangen, ten einde ze een weinig tegen het vuur te beschermen, plaatste zich een aantal aan de brandspuiten geannexeerde mannen, kruiselings op de voorgevels der bedreigde panden en wierp door kracht van spuiten stroomen waters naar de overzijde, daarbij tevens zorgende dat de zeilen zoo veel mogelijk nat gehouden bleven. De Zuidzijde der Nieuwsteeg was weldra in eene enkele gloeijende massa herschapen. Het verblijf aan de overzijde op de daken werd toen niet alleen ondragelijk, maar de aangezigten verschroeiden zelfs van hen, die er zich op bevonden. En evenwel bleven de pijpgasten met een moed, die eene betere uitkomst had verdiend, op hunnen post, en hielden zich er met wezenlijke doodsverachting staande. Toen eindelijk het huis des heeren Roelofs Heijermans aan het branden ging, snelden nog verschillende personen in hetzelve naar boven, niettegenstaande het geheele pand met eene geweldige onuitstaanbare stiklucht vervuld was. Wij zagen onder anderen later een pijpgast, die door en door nat en van vermoeijenis uitgeput, zich naast een klein, op de straat geïmproviseerd vuur had nedergeworpen, maar evenwel, zijne taak niet geëindigd beschouwde en op den grond liggende, doodelijk afgemat, nog altijd ijverig aan het spuiten bleef. Het personeel van een groot aantal brandspuiten heeft gedurende 24 uren onafgebroken gearbeid, en aan ieder is het bekend hoe vermoeijend de arbeid aan eene brandspuit is. De orde, die onder de brandspuitgasten heerschte, was mede voorbeeldeloos. In één woord, de Rotterdamsche brandweer heeft bewezen, wat zij ten algemeenen nutte doen kan, wat zij daarvoor veil heeft en wagen durft. Zij heeft hare oude renommée op eene schitterende wijze gehandhaafd.

»Wij vernemen dan ook, dat hier ter stede op sommige societeiten lijsten ter inteekening liggen, ten einde de hoofden der brandweer in de gelegenheid te stellen, de geaffecteerden aan de spuiten een bewijs van de erkentelijkheid der burgerij te geven, voor den moed, den ijver en de volharding, bij gelegenheid van de ramp, die onze stad trof, in zoo hooge mate betoond.

»Wij juichen dit denkbeeld van ganscher harte toe, want de onvermoeide ijver der spuitgasten heeft, zoo als wij het hiervoren betoogden, een der schoonste gedeelten onzer stad voor onberekenbare gevaren behoed, en wel voegt het der burgerij, door eenig buitengewoon bewijs van goedkeuring, te toonen, hoe hoog zij de diensten dier wakkere mannen waardeert."

PLEGTIGE INTOGT DES KONINGS EN DER KONINGIN IN DE RESIDENTIE.

's GRAVENHAGE, 15 Mei. Heden middag ten twee ure heeft de plegtige intrede van Hunne Majesteiten in deze residentie plaats gehad. Ten 1 ure hadden HH. MM. Amsterdam, onder de toejuichingen der menigte, verlaten, en was hun door de beide eerewachten uitgeleide gedaan tot aan het station van den Hollandsche IJzeren Spoorweg.

Reeds vroegtijdig zag men hier ter stede uit alle openbare gebouwen en zeer vele woningen van bijzondere personen Oranje, Nederlandsche en Wurtembergsche vlaggen wapperen, terwijl de huizen, staande langs den weg welken HH. MM. zouden voorbij rijden, met groen en draperien van verschillende kleuren, smaakvol versierd waren. Tegen een uur vergaderden de schutterij en troepen van het garnizoen, welke, met hunne muzijk aan het hoofd van af het station van den spoorweg geschaard werden. Eenigen tijd daarna begaven de provinciale kommandant, en de generaal majoor van Spengler, de leden van het stedelijk bestuur en corps, de kommandant van de stad, en de alhier aanwezige zee- en landofficieren, zich, ter plegtige ontvangst en verwelkoming van Hunne Majesteiten, naar de fraaije gothieke eerepoort, die aan de Bogt van Guinea vóór den ingang der stad, was opgerigt en die met de gekroonde letters W. S. en de dagteekening der inhuldiging, 12 Mei 1849 prijkte. In de onmiddellijke nabijheid dier poort was eene tent opgeslagen, waarin zich de autoriteiten verzamelden ter plegtige ontvangst van HH. MM.

Ten twee ure kondigden het lossen van het geschut en het luiden der klokken de komst van Hunne Majesteiten aan. Inzonderheid dient hier met lof gewag gemaakt te worden van de smaakvolle versiering van het station van den Hollandschen IJzeren Spoorweg.

De eerewacht aan het station was betrokken door de 3e. en 4e. kompagnien van het eerste bataillon der 's Gravenhaagsche schutterij. De staf, het vaandel en het korp muzijkanten der schutterij bevonden zich, aan het hoofd dier beide compagnien, aan het station.

Hunne Majesteiten deden nu Hoogstderzelver intrede in de residentie met den volgenden trein:

1°. een kommando kavallerie (Limb. jagers te paard), tot opening van den trein;

2°. de eerewacht te paard, aangevoerd door den heer Welsink (dezelfde die in 1840 aan het hoofd der eerewacht stond);

3°. de eerewacht van de vrijwilligers van de dagen van 1830, die begiftigd zijn met het metalen kruis, onder bevel van den heer L. Boer.

4°. Z. M. de Koning, te paard, omringd van de Prinsen van het Koninklijk Huis en eenen luisterrijken staf;

5°. de eerewacht te voet van H. M. de Koningin, zamengesteld uit burgers van 's Gravenhage, onder bevel van den heer A. L. Wieckert;

6°. H. M. de Koningin, gezeten met Hoogstderzelver zonen, HH. KK. HH. de Prinsen van Oranje en Maurits der Nederlanden, in eene prachtige glazen koets, versierd met een gouden kroon op een rood fluweelen kussen, en bespannen met acht fraaije schimmels;

7°. de eerewacht te paard, onder bevel van den graaf L. van Limburg Stirum van Warmond;

8°. twee rijtuigen van het hof, in welke hofheeren en hofdames gezeten waren;

9°. eenige detachementen kavallerie, Limburgsche Jagers, lanciers en rijdende artillerie.

10°. Burgemeester, wethouders en eene commissie uit de leden van den Raad der stad 's Gravenhage in koetsen.

11°. De schutterij der residentie.

12°. de regimenten grenadiers en jagers alhier in garnizoen, alle voorafgegaan door hunne respective korpsen muzikanten, die beurtelings vaderlandsche en andere muzijkstukken uitvoerden.

Toen Z. M. aan de met groen en vlaggen versierde eerepoort vóór de Wagenbrug, aan welke het stedelijk bestuur vergaderd stond, gekomen was, hield de Burgemeester der Residentie, Jhr. Hooft, tot Hoogstdenzelven eene aanspraak.

Z. M. heeft hierop minzaam en hartelijk geantwoord en het gemeente bestuur van 's Gravenhage bedankt voor de gevoelens, die den heer burgemeester namens hetzelve, en namens de stad, op dit plegtige oogenblik aan Hem kenbaar maakte en welke eenen diepen indruk op Hem hadden te weeg gebragt.

Na het houden van deze rede, heeft de heer burgemeester nog eene aanspraak gehouden tot de Koningin:

H. M. de Koningin heeft dezelve op de Haar eigene minzame wijze beantwoord en Haar innigen dank betuigd voor de hartelijke wenschen, die daarin werden geuit voor het geluk van het Vaderland en van Oranje, waarbij Zij tevens Hare toegenegenheid aan de ingezetenen van de Residentie, betuigde.

Nu ging de trein, onder het uitvoeren van muzijk, statig voorwaarts, en wel over de derde, tweede en eerste Wagenstraten, de Veenestraat, de Groenmarkt, de Hoogstraat, naar het oude Paleis in het Noordeinde, dat thans voor Hunne Majesteiten in gereedheid gebragt is en dat voortaan door Hoogstdezelven zal worden betrokken.

Met de levendigste geestdrift en onder luide en telkens herhaalde toejuichingen werden HH. MM. door de aanschouwers, die ook door den toevloed van vele duizenden uit de naburige steden en plaatsen, tot eene ontelbare menigte waren aangegroeid, ontvangen, langs den geheelen weg begroet en tot aan het paleis geleid, waar Hunne Majesteiten door duidelijke teekenen Hoogstderzelver tevredenheid te kennen gaven over de ondubbelzinnige bewijzen van liefde en gehechtheid, welke de ingezetenen van het vorstelijk 's Gravenhage en alle verdere Nederlanders wederom bij deze gelegenheid aan den dag hadden gelegd.

Toen HH. MM. tot het oude paleis genaderd waren, en de trein zoo verre gevorderd was, deed zich op eenmaal het *Wilhelmus* en het *Wien Neerlandsch bloed* enz., achtervolgens hooren, welke volksliederen uitgevoerd werden door een talrijk koor, dat zich bevond in de Gothische galerij over het paleis. Het getal zangers bedroeg ruim 250 personen. De commissie die zich aan het hoofd van dat koor bevond, bestond uit de heeren Renaud, directeur, Hekking, Pasdeloup, Urrtz, van Hoven en Keuskamp. De zangers waren uit de liedertafels van 's Hage, *Cecilia* en *Helicon*, en de Schiedamsche; alsmede de leden der in die plaatsen bestaande zangvereenigingen, en vele liefhebbers. Het costuum der zangers bestond uit zwarten rok en pantalon, wit vest, witte handschoenen, op de borst een Oranje-strik, met een lauwerkrans, met een W in het midden, van zilver, en vervaardigd door de heeren gebr. Burnier alhier.

Het uitvoeren dezer stukken door een zoo talrijk personeel, op een zoo gewigtig oogenblik, dat HH. MM. Hun nieuw Paleis stonden te betrekken, bragt den besten indruk te weeg. Het denkbeeld was uitmuntend. De uitvoering der beide stukken liet niets te wenschen over en na die, weergalmde het: *Leve de Koning! Leve de Koningin!* aangeheven door de talrijke menigte, die zich in den omtrek bevond. Door het hoofd der commissie van het koor werd aan HH. MM. eene toespraak gerigt, die Hoogstdezelven allerminzaamst beantwoordden.

Aan den ingang van het paleis was geplaatst eene eerewacht, bestaande uit de eerste en tweede kompagnien van het 1e. bataillon der 's Gravenhaagsche schutterij.

Toen HH. MM. aan het paleis waren afgestapt, verzamelden zich de schutterij en de troepen, welke met hunne muzijk voor het paleis defileerden, waar zij door Z. M., staande op het balkon, begroet werden. Het gejuich der menigte duurde onafgebroken voort, zoo lang HH. MM. zich op het balkon vertoonden.

De plegtige intogt is in de beste orde afgeloopen, en werd door fraai weder begunstigd.

Er worden vele toebereidselen gemaakt voor de algemeene illuminatie, welke morgen, Woensdag-avond, alhier zal worden gehouden. Zij belooft allerluisterrijkst te zullen zijn. Vooral het stadhuis en de eerepoort op de Turfmarkt zullen schitterend verlicht worden.

— Na den afloop der plegtigheid hebben de heeren burgemeester en wethouders de eer genoten, bij Hunne Majesteiten het middagmaal te gebruiken, bij welke gelegenheid de Koning en de Koningin op nieuw Hoogstderzelver tevredenheid over de ontvangst in deze residentie betuigden.

Naar men verneemt heeft Z. M. benoemd tot kommandant der strafgevangenis voor vrouwen te Gouda, de heer M. Rijnen, kapitein bij de Oost-Indische artillerie, thans met verlof hier te lande.

— De minister van binnenlandsche zaken; gezien art. 7 van het in de *Staats-Courant* van den 24 October 1842 geplaatste Kon. besluit van den 20 bevorens, N°. 55, heeft ter kennis van degenen, die mogten verlangen tot den op den 1 September aanst. aan te vangen cursus der Kon. akademie ter opleiding van burgerlijke ingenieurs, te worden toegelaten, gebragt, dat de commissie, belast met het onderzoek der kandidaten, hare zittingen zal houden in het akademie-gebouw te Delft, in den loop der volgende maand Junij, op de dagen en uren, welke zullen worden bekend gemaakt aan alle degenen, die zich ter bekoming van berigt dienaangaande, voor het einde der loopende maand Mei, schriftelijk aan den heer directeur der akademie zullen hebben aangemeld.

In voldoening van voormeld artikel wordt tevens herinnerd, dat zij, die in voege voorschreven verlangen te worden toegelaten bij het examen, het bewijs zullen moeten overleggen, dat zij op den 1 September aanst. den ouderdom van 17 jaren zullen zijn ingetreden, en dat zij ingevolge het programma der akademie, geplaatst in de *Staats Courant* van den 31 October 1842, en de wijzigingen daaraan toegebragt en medegedeeld in de *Staats-Courant* van den 10 Julij 1847, zullen moeten doen blijken de navolgende kundigheden te bezitten.

1°. De rekenkunst, bijzonderlijk de kennis der gewone en decimaal breuken, met toepassing op het Nederlandsche maten en gewigtenstelsel, zoo mede de leer der meetkundige evenredigheden, en het trekken van den vierkant-wortel uit alle getallen.

2°. de eerste gronden der stelkunst, met inbegrip van de oplossing der vergelijkingen van den eersten graad met eene onbekende behandeling der wortel-grootheden en de eigenschappen der reken- en meetkundige reeksen;

3°. de meetkunst tot aan de eigenschappen der vlakken;

4°. het handteekenen, waarin men eene genoegzame vaardigheid zal moeten bezitten, om uit de hand een omtrek te schetsen van een of ander geteekend voorwerp;

5°. de gronden van de grammatica der Nederduitsche, Hoogduitsche, Fransche en Engelsche talen, uit welke drie laatste men met gemak in het Nederduitsch moet kunnen overbrengen;

6°. de gronden der algemeene en Nederlandsche geschiedenis;

7°. de beginselen der aardrijkskunde.

Na afloop der examina zal, overeenkomstig art. 8 van voormeld Kon: besluit, vóór het einde der maand Julij aanstaande door den directeur der akademie aan de geëxamineerden (derzelver ouders of voogden) die bevonden zijn alle vereischten te bezitten, van de toelating tot de akademie worden kennis gegeven.

De groothertog van Baden heeft de vlugt genomen; gansch Baden is in opstand.

De Limburgsche afgevaardigde bij de Rijksvergadering te Frankfort, de heer Scherpenzeel Heusch, heeft zijn ontslag genomen op grond dat de oude Duitsche Bond ontbonden en de nieuwe niet tot stand gekomen was.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 15 Mei.

De Kamer heeft in hare zitting van heden tot haren kommies-griffier benoemd den heer Mr. A. Uijttenbooven, advocaat bij den Hoogen Raad der Nederlanden. Daarna heeft zij een aanvang gemaakt met de algemeene beraadslaging over het wets-ontwerp betrekkelijk de uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering. Die beraadslaging zal morgen ochtend worden voortgezet. De Commissie van Rapporteurs heeft haar algemeen verslag uitgebragt over het wets-ontwerp betrekkelijk het koloniaal batig slot over 1847; de beraadslaging over dit wets-ontwerp is bepaald op Zaturdag den 19den Mei. Nog heeft de Kamer de beraadslaging over het wetsontwerp betrekkelijk de ministerieële verantwoordelijkheid vastgesteld op Maandag den 21sten Mei.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS 14 Mei. De zitting der nationale vergadering was heden gewigtiger dan men had verwacht. Milliard een lid van de Montagne laakte het gedrag van den minister van binnenlandsche zaken den heer Faucher, ter zake der verkiezingen. Deze blaam werd bekrachtigd door eene stemming voor de orde van den dag met 519 tegen 5 stemmen, voorafgegaan van eene zeer hevige discussie. De heer Leon Faucher had namelijk aan alle prefecten in de departementen per telegraaf het resultaat berigt van de stemming die op het voorstel van Jules Favre, in de zitting van 11 Mei is gevolgd. Deze daad wordt te regt aangemerkt als eene der verkeerdste streken, die een minister kan begaan. Men wil dan ook dat hij zal aftreden.

Het incident met den generaal Changarnier is, zegt men, nog niet geheel geëindigd. Morgen zou de zaak op nieuw te sprake worden gebragt.

— Heden Maandag, de tweede dag der verkiezingen, is mede rustig ten einde gebragt. Het *Journal des Débats* meent dat de lijst der *Union électorale* de overwinning zal behalen. De socialistische bladen snoeven, dat zij het leger op hunne zijde hebben, en grootendeels blijkt het werkelijk, dat vele militairen voor kandidaten der roode republiek hebben gestemd. Het is te hopen dat het einde der stemming tot resultaat moge geven, dat de hevige rooden uit de Vergadering geweerd blijven.

— Het gouvernement heeft gisteren avond eene telegrafische depêche van generaal Oudinot openbaar gemaakt, gedagteekend uit Palo 8 Mei. Zij meldt weinig meer nieuws, dan dat de generaal de hem toegezonden versterking ontvangen had en een tweeden togt naar Rome zou doen. Volgens die depêche zijn niet meer dan 30 gekwetste Fransche soldaten den Romeinen in handen gevallen; hieruit is evenwel niet op te maken dat het getal krijgsgevangenen in het geheel niet grooter zou zijn geweest, want men weet dat er eene uitwisseling heeft plaats gehad tusschen de Fransche soldaten, die in handen van Garibaldi gevallen zijn, en het Lombardisch legioen.

— Particuliere brieven van Rome, 16 Mei, spreken van eene gunstige wending die de gezindheid der Romeinen voor de Franschen genomen heeft. De drieman Armellini, die altijd tot eene minnelijke onderhandeling overhelde, had verklaard, dat het in het belang van Rome was met Oudinot in schikking te treden. Een parlementair was uit de stad naar het Fransche leger gezonden.

Op dat oogenblik wist men echter nog niets van de tijding, die heden zeker schijnt, namelijk: *dat de Napelsche troepen door Garibaldi geslagen zijn.* Ofschoon men de bijzonderheden van die nederlaag nog niet kan aannemen zóó als ze worden medegedeeld door een radikaal dagblad, 't welk het getal gevangen genomen Napelsche soldaten op 1500 begroot, schijnt men het feit der door de Romeinen behaalde overwinning bezwaarlijk in twijfel te kunnen trekken.

— De generaal Cordova, bevelhebber van het Spaansche expeditie-leger in Italie, is des avonds van den 9 naar Barcelona vertrokken, vergezeld van een talrijken staf.

— Betreffende de heden langs buitengewonen weg ontvangen berigten, dat de Napelsche troepen door Garibaldi zijn geslagen, blijft de vraag over of generaal Oudinot deel genomen heeft aan dit gevecht en of hij het lot der Napolitanen heeft gedeeld, dan of hij daarvan een werkeloos aanschouwer is gebleven. De laatste veronderstelling is de waarschijnlijkste en komt het best overeen met het geheel der ontvangen berigten.

— In de *Estafette* leest men: Onze Correspondent te Rome schrijft ons 5 Mei, 3 ure 's namiddags, dat het korps van Garibaldi, geheel uit Italianen bestaande, de voorhoede des Konings van Napels, 2000 man sterk nabij Albano geslagen en geheel verstrooid heeft; 150 gevangenen en 2 stukken geschut, die den Napolitanen ontnomen zijn, kwamen Rome binnen op het oogenblik, dat onze correspondent zijn brief sloot.

Indien deze tijding waar was, dan had de generaal Oudinot daarvan voorzeker melding gemaakt in zijne depêche van 8 Mei.

— Men weet dat de fransche expeditie en die des konings van Napels tegen Rome hebben plaats gehad ten gevolge van een in het congres te Gaëta genomen besluit. Men verhaalt als een feit, dat de pausselijke nuntius te Parijs heden morgen aan den minister van buitenlandsche zaken eene nota van den kardinaal Autonelli heeft overhandigd, waarin deze protesteert tegen het tegenzenden door Oudinot van Mgr. Valentini, benoemd legaat te Civita-Vecchia en tegen onderscheidene andere daden van den Franschen generaal, welke hij verklaart in strijd te zijn met de te Gaëta genomen besluiten, die door den heer d'Harcourt, uit naam der Fransche Republiek zijn onderteekend.

Sommige bladen spreken herhaaldelijk en met veel ophef van de weigerachtigheid (halstarrigheid zouden zij haast zeggen) van Pius IX, om genoegen te nemen in de door Frankrijk gestelde voorwaarden. — Heeft Frankrijk het regt, om Pius, den wettigen souverein van den Romeinschen Staat, voorwaarden op te leggen? Ziedaar de eerste vraag, en welke zijn die voorwaarden? Van de beantwoording dezer beide vragen hangt alles af, en die beantwoording diende elke oordeelvelling vooraf te gaan.

— Pater Ventura, die Rome heeft verlaten op den dag dat Rome door de Fransche troepen werd aangetast, en die met generaal Oudinot in het kamp van Palo een onderhoud had, is te Parijs aangekomen.

De generaal Czarnowski, gewezen opperbevelhebber van het Sardinische leger leeft thans in stille afzondering in deze hoofdstad. Men zegt dat hij zich met het zamenstellen zijner gedenkschriften bezig houdt.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 15 Mei. Naar luid der laatste berigten uit Jutland werdt Fridericia al meer en meer ingesloten. De Deenen scheepten zich den 10den voortdurend naar Funen in.

— Men schrijft uit Hanover, dat alle verlofgangers alsook de reserve opgeroepen zijn, ten einde het leger geheel op oorlogsvoet te brengen.

KARLSRUHE, 14 Mei. De groothertog is heden nacht met een regement kavallerie en eene afdeeling artillerie gevlugt. In de stad heerscht anarchie. Men kan op de troepen niet meer rekenen. De burgerweer wil de regering ondersteunen, maar mist een geschikten aanvoerder. Men spreekt van een voorloopig bestuur, dat uit Brentano, Peter en Christ zou gevormd worden. De aanzienlijke burgers en alle vreemdelingen nemen de vlugt. De zaak begon daarmede, dat gisteren avond na het beëedigen op de rijksconstitutie een deel der infanterie, grootendeels rekruten, alles in de kazerne begon te vernielen, de geweren in de lucht afschoot, en vervolgens ieder voor zich verlangde om huiswaarts te keeren; want dit, zeiden zij, was het doel der nieuwe vrijheid. Toen de officieren de orde poogden te herstellen, werden zij mishandeld. Tegen 10 ure verzamelden zich lieden uit de geringste klasse, boeren uit den omtrek, en enkele soldaten om het tuighuis te bestormen; zij schoten op de vensters, doch werden door de burgerweer en de trouw geblevene oude soldaten door ettelijke salvo's verdreven, waarbij zij een aantal dooden en zwaar gewonden op de plaats lieten. Den ganschen nacht trokken ettelijke patrouilles der burgerweer, der oproerlingen, en der goed en slecht gestemde soldaten door de stad, en zij gaven hier en daar vuur op elkander. Ook de dragonders hieuwen er op in, en verloren volk; zoo werd de dappere ritmeester v. Laroche aan het hoofd van zijn eskadron door een kogel gedood. Heden gedurende den dag vreest men voor den aantogt der Rooden uit het Bovenland, want alsdan zouden de burgers het zwaar te verantwoorden krijgen, hoe dapper zij zich ook tot dus verre gedragen hebben. De aanvoerder der insurgenten, een onder-officier der artillerie, behoort tot de gesneuvelden, wier getal thans 12 bedraagt. De muitzieke soldaten gaan bij honderden met de spoorwagen naar huis terug.

FRANKFORT, 14 Mei. In de zitting van heden heeft onder anderen de heer Scherpenzeel, afgevaardigde voor Limburg bedankt. Als reden daarvoor geeft hij op dat de oude Duitsche Bond ontbonden en de nieuwe niet tot stand gekomen is, en er alzoo onder deze omstandigheden, voor Limburg niets beter overblijft *dan zich uitsluitend aan Holland te houden, waarom hij dan ook tegen alle verder verbond van Limburg met Duitschland protesteerde.* (Luide ontevredenheid. Men bemerkt dat de heer Scherpenzeel in weerwil zijner onbeschaamde verklaring zich nog in het Huis ophoudt, en hem wordt onder het veelstemmig geroep van »Weg met hem," de deur gewezen).

Voorts berigt de president dat hij heden morgen bij Z. K. H. den aartshertog Rijksbestuurder geroepen is en van hem de mededeeling heeft ontvangen dat: *de vorming van het ministerie kon beschouwd worden als volbragt*, ook het Programma was gereed. Intusschen was hem gisteren door de telegraaf uit Berlijn het berigt geworden dat een koninklijk Pruissisch commissaris op weg was met voorstellen, betreffende den tegenwoordigen staat der Duitsche aangelegenheden. Deze omstandigheid had den Rijksbestuurder doen besluiten om de ministers en het Programma nog niet bekend te maken, en hij verzocht daarom de vergadering die openbaarmaking nog af te wachten tot na de komst van den Pruissischen commissaris.

Overigens heeft men in deze zitting verschillende voorstellen gedaan om over de militaire magt door de vergadering te laten beschikken, doch daar de minister van oorlog verklaard heeft dat het rijksgezag voor de veiligheid der vergadering instaat, heeft de minderheid der commissie van 30, de gemotiveerde dagorde voorgesteld; hierover werd gestemd s'avonds ten 7 ure: Men vertrouwt dat dezelve zal aangenomen worden welligt met eene meerderheid van 40 stemmen.

— **Bij gelegenheid dat een Oostenrijksch Korporaal die** uit eene openbare plaats verwijderd werd, om hulp riep, zijn de Oostenrijksche en Pruissische soldaten half ontkleed met blanke sabel en bajonet in massa uitgetogen en hebben een man op de plaats gedood en een aantal anderen doodelijk gewond; eerst door het aanrukken van andere troepen is de rust eindelijk kunnen hersteld worden. Thans dringt men van alle kanten er op aan om de schuldigen te straffen en die troepen uit de stad te verwijderen.

Te Frankfort is op de straten een adres voorgelezen aan de duitsche krijgslieden van de Wurtenbergsche vrouwen en meisjes, waarin zij verklaren de belofte te hebben afgelegd, aan niemand de hand te zullen reiken, wiens hand bevlekt zal zijn met broederbloed, geen huis en haardstede te deelen met hem, die deze zal verwoest hebben, en eindelijk niemand in liefde te naderen, die tegen zijne broeders het zwaard heeft getrokken.

BERLIJN, 14 Mei. Het volgend gewigtig besluit des Konings, van 14 Mei, is door het geheele ministerie gecontrasigneerd. § 1. Het mandaat der op grond van de bondsbesluiten van 30 Maart en 7 April 1848, en ons besluit van den 11den dito in den Pruissischen staat gekozene afgevaardigden voor de Duitsche Nationale Vergadering is afgeloopen. § 2. Dit besluit zal door onzen gevolmagtigde te Frankfort aan de afgevaardigden ter nakoming worden medegedeeld met bevel om zich te onthouden van alle deelneming aan de verdere verhandelingen der vergadering.

WEENEN, 11 Mei. Gisteren morgen zijn de keizer, de minister-president en de russische generaal v. Berg naar Presburg afgereisd om de Russen te ontvangen, welker voorhoede in aantogt is.

— Men meldt uit Praag 11 Mei. Heden moesten alle Prager redacteurs van dagbladen bij den opperbevelhebber verschijnen, waarschijnlijk om te vernemen aan welke regelen de pers zich zal moeten houden gedurende den staat van beleg.

— De *Pesther-Zeitung* van 6 Mei berigt van dien dag des middags 4 ure: »Sedert 28 uren wordt Pesth allerhevigst gebombardeerd. Ofen wordt door de Hongaren beschoten. Kossuth, op bevel der nationale vergadering president van Hongarije en alle daartoe behoorende landen heeft het volgende ministerie benoemd. Binnenl. zaken en president van den raad Barth. Szemere, Buitenl. zaken Graaf Casimir Bathijani; financien, Duscheck, Straaten en wegen, Csaniji; eerdienst, Bisschop Michaël Horvath, justitie, Vukovics; oorlog en handel, onbedaald.

ITALIE.

De Italiaansche dagbladen melden, dat te Rome en in de omstreken de grootste anarchie heerscht. Geen enkel regt wordt er meer geëerbiedigd, en het is zelfs aan fatsoenlijke lieden niet meer geoorloofd te spreken of zich te beklagen. De teugellooze horden van Garibaldi, Galletti, Macchioni, allen vreemdelingen, plunderen en verwoesten naar hun hartelust. Te Subjaco heeft Garibaldi 8000 scudi, zijnde al het geld dat in het stadje voorhanden was, opgeëischt, benevens al het vee. Het beroemde klooster der Benedictijnen van Santo-Specchio en het seminarie zijn geheel verwoest. Macchioni pleegt in Sabina de schroomelijkste gruwelen. Te Ancona heeft de republiek zich verpligt gezien, de stad in staat van beleg te verklaren, om perk te stellen aan moord en geweld. De gewapende bende van Ciceruaccio* blijft mede niet achterlijk; zij heeft de villa Terziani verwoest. De politie-directeur Manucci had een proces te dier zake ingesteld, maar hij is afgezet en een deugniet, Meloni genaamd, is in zijne plaats benoemd.

In de zitting van 1 Mei der constituante gaf de drieman Saffi kennis van de vlugt der prefecten van Frosinore en Velletri op de komst der Napelsche troepen. De afgevaardigde Senesi hield daarop voorlezing van de proclamatie, die den Napelschen generaal is voorafgegaan, en welke aldus luidt:

„*Volkeren van den Romeinschen Staat!*

„Als bevelhebber van een troepenkorps van mijn doorluchtigen Souverein, kwam ik in uw midden met het doel om alle beletselen weg te nemen, daar de vrijheid voor u thans niet meer bestaat, overeenkomstig uwe gevoelens van eerbied en ontzag voor den geheiligden persoon van het Opperhoofd der Kerk. *Ik kom uit naam van den regerenden Paus het wettig gezag en de orde herstellen*, de veiligheid en den vrede der huisgezinnen beschermen. Het doel mijner pogingen verzekert mij reeds bij voorraad van een spoedigen en gelukkigen uitslag, dank zij de eenparigheid van gevoelen die bij uwe goede bevolking heerscht; ik twijfel dus geenzins of ik zal de moeijelijkheden overwinnen, zonder dat het noodig zijn zal de militaire magt te gebruiken, van de zijde van troepen die als vrienden en helpers tot u komen.

„De Generaal F. WINSPEARE."

Salvatori. Wij hebben dus twee vijanden te gelijk te bestrijden. Ik wilde nu eens weten, of de minister van oorlog bevelen gegeven heeft om artillerie van Civita-Castellona te doen komen?

Saffi. »De plannen van het ministerie van oorlog kunnen niet openbaar worden medegedeeld. (!!)

Mazzini. Het eerste dat ons in dit oogenblik te doen staat, is te verklaren of wij tegenstand zullen bieden dan of wij voor dezen inval zullen wijken. Moeten wij ons aan het absolutisme (van koning Ferdinand) onderwerpen nadat wij ons hebben verzet tegen het gematigd liberalisme, dat door de Franschen wordt vertegenwoordigd? In dat geval is het niet noodig maatregelen te beramen. Maar indien gij den Paus niet wilt terughebben als oppermagtig Souverein (*Onderscheidene stemmen*: Neen! Nimmer!) dan moeten wij ons verdedigen, en die verdediging is mogelijk...... ik zal evenwel niet zeggen *hoe* zij mogelijk is (!!!)

De interpellatie van Senesi werd niet ondersteund.

Men ziet het, de Napelsche regering komt er rond voor uit, dat hare interventie uitsluitend ten doel heeft den Paus te herstellen.

De *Conciliatore* van Florence 6 Mei bevat een vertoog van de stedelijke regering dier residentie, aan graaf Serristori, commissaris des Groothertogs, over de Oostenrijksche interventie, waarin o. a. gezegd wordt dat die tusschenkomst vóoral daarom te bejammeren is, dewijl het nu niet blijken kan dat de vorst, op het verlangen des volks wordt hersteld.

Livorno was den 8 Mei nog steeds in opstand. De Oostenrijkers zijn reeds nabij de stad gelegerd; de stedelijke raad had besloten te kapituleren, doch de bevolking, steeds opgeruid door hare drijvers, verzette zich luid hiertegen. Daarop gaf de raad zijn ontslag. Het standbeeld van Leopold II op het plein Voltone werd verminkt; en het volk maakte zich tot tegenstand gereed. Men geloofde echter, dat de Oostenrijkers alle krachten zullen inspannen om de stad te veroveren. De hertog van Modena voert, zegt men, bevel over de voorhoede.

In Lombardije komen de landlieden in oppositie tegen de door de Oostenrijksche regering bevolen conscriptie.

Het Sardinisch ministerie is thans definitief aldus zamengesteld: president, ridder Massimo d'Azeglio; onderwijs, de heer Boncompagni; oorlog, generaal da Bormida; finantien, graaf Cavor.

In het Oostenrijksche garnizoen van Alessandria heeft eene verandering plaats gehad, zonder dat evenwel de getalsterkte vermeerderd of verminderd is.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 16 Mei.

Koffij zeer stil; de politieke bewegingen in Duitschland beginnen eenen zeer nadeeligen invloed op alle zaken uit te oefenen. Ordin. Cheribon op 20$\frac{1}{2}$ c. gehouden. Aanvoer 3900 balen Rio per Salide.

Tabak, 65 vaten Maryland, per Abajun zijn verkocht: 478 v. Virginy komen den 25sten in veiling.

Ruwe Suiker wel zoo aangenaam; sedert den gunstigen afloop der N. M. veiling over 70,000 kranj., te Rotterdam den 10den Mei; aanstaanden Dingsdag komen in veiling ca. 447 v. Surinaamsche Suiker.

Katoen: 443 pakk. Mobile en Enclid, zijn tot geheime prijs en 70 p. Georgia en Juno a 24 c. verkocht.

Geraffineerde Suiker iets hooger gehouden: Ca. 7000 balen ongep. Java Rijst zijn a ƒ 6$\frac{3}{4}$ R. C. verkocht; Carolina Rijst zeer gezocht ƒ 12$\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$. — Den 27 Mei komen in veiling 4511 balen gep. Arracan en 2550 balen gep. Java Rijst.

Specerijen zonder handel: Piment ƒ 22$\frac{1}{2}$, 23, Prima Newyorker Potasch ƒ 22, ent., Petersb. ƒ 16$\frac{1}{2}$, ent.

Banca-Tin ƒ 58. Talk iets meer gevraagd. Amst. Smeer ƒ 24$\frac{1}{2}$. Zuidzeetraan zeilende ƒ 29, in loco ƒ 29$\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$. Harst ƒ 2$\frac{1}{2}$. Berger Bruine Levertraan ƒ 31, $\frac{1}{2}$, Blanke ƒ 33$\frac{1}{2}$, 39, per ton.

GRAANMARKT.

Oude Poolsche *Tarwe* is heden iets lager afgegeven, andere soorten in een doen met weinig handel: 129 ℔ o. b. Pools ƒ 356; 133 ℔ n. Geld. ƒ 260; 224 ℔ n. Gron. ƒ 200; 124 ℔ bl. p. Dito. ƒ 190.

Rogge flaauwer genoegzaam zonder handel: 127 ℔ Pruiss. ƒ 147.

Inlandsche *Gerst* prijshoudend Buitenlandsche iets hooger: 111 ℔ n. Deensche ƒ 130; 104, 106 ℔ n. Vriesse Winter ƒ 116, 120.

Haver en *Boekweit* zonder handel.

Op 9 vaten Olie dadelijk 69; in Sept. en Oct. 61 ℔ vl. *Lijnzaad.* In veiling 112/13 ℔ Memelsch ƒ 7$\frac{3}{4}$. *Raapolie* op 6/w. ƒ 43; Vliegend ƒ 42; Sept. ƒ 37; Oct. ƒ 37; Nov. ƒ 37; Dec. 37. *Lijnolie* op 6/w. ƒ 28$\frac{1}{2}$; Vliegend ƒ 27$\frac{1}{2}$. *Hennepolie* op 6/w. ƒ 40. *Raapkoeken* 54, 58; *Lijnkoeken* ƒ 8, 10.

BUITENLANDSCHE EFFECTEN.

ANTWERPEN, 15 Mei. Belg. leen. 2$\frac{1}{2}$ pc. 45$\frac{1}{4}$; 5 pc. 89$\frac{3}{4}$; 4$\frac{1}{2}$ pc. 81; Spanje Ard. 5 pc. 12; Binnenl. 3 pc. 23$\frac{7}{8}$; Coupons 8; Rom. Oblig. 73$\frac{1}{2}$.

PARIJS, 14 Mei. Fr. 3 pc. 57,65; 4 pc. —,—; 5 pc. 89,75; 5 pc. N. —,—; Schatk. —,—; Bank-Act. 2415,—; Belg. 1840, 5 pc. —; 1842, 5 pc. —; 4$\frac{1}{2}$ pc. —; 2$\frac{1}{2}$ pc. 44$\frac{1}{2}$; Nap 5 pc. —,—; Spanje 3 pc. Binnenl. 24$\frac{3}{4}$; 3 pc. Buitenl. —; 5 pc. Act. Rente —; Piem. Leen. 870,—; Passive —; Rom. leen. 75$\frac{1}{2}$.

MADRID, 9 Mei. Act. Sch. 3 pc. 25$\frac{1}{4}$; id. 5 pc. 10$\frac{1}{2}$; Uitgest. Sch. 3$\frac{7}{8}$; Coupons 6$\frac{1}{4}$; Pass. Buit. Sch. —.

LONDEN, 14 Mei. Cons. op tijd 91$\frac{1}{4}$ a 91$\frac{3}{8}$; Braz. 78 a 80; 1829/39 77 a 79, Ecuad. 3$\frac{1}{2}$ a 3$\frac{3}{4}$; Ven. 24 a 26; Uitg. 7 a 8; Gren. 16$\frac{3}{4}$ a 17$\frac{1}{4}$; Uitg. 3$\frac{3}{8}$ a 3$\frac{5}{8}$; Denem. 3 pc. 65 a 67; Holl. 2$\frac{1}{2}$ pc. 49$\frac{1}{2}$ a 50; id. 4 pc. 76$\frac{1}{2}$ a 77; Mexico 28$\frac{3}{4}$ a 29, Peru 60 a 62; Port. 4 pc. 28 a 29; 3 pc. 27 a 28; 5 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 103 a 105; Spanje 5 pc. 17 a 17$\frac{1}{4}$; id. 3 pc. 33 a 33$\frac{1}{4}$; id. Passive 3$\frac{3}{8}$ a 3$\frac{5}{8}$.

WEENEN, 11 Mei. Met. 5 pc. 89$\frac{3}{8}$; id. 4 pc. 71; 2$\frac{1}{2}$ pc. 47; Bank-Act. 1120; Lot. fl. 250, 91; id. fl. 500, 147.

BERLIJN, 14 Mei. Schuldbr. 3$\frac{1}{2}$ pc. 79$\frac{1}{2}$; Loten 99$\frac{3}{4}$; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 85$\frac{1}{4}$; Pools. 4 pc. 67; Loten fl. 200, 89$\frac{1}{2}$; id. fl. 300, 97; id. fl. 500, 71$\frac{1}{2}$.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fonds	Rente	15 MEI 4½ u. gebl.	16 MEI 4½ u.	a	gedaan
NEDERL., Werkel. Sch. à	2$\frac{1}{2}$ pCt.	49$\frac{5}{16}$	48$\frac{15}{16}$	49$\frac{1}{8}$	48$\frac{15}{16}$
Dito Dito	3 »	58$\frac{5}{16}$	57$\frac{7}{8}$	58	
Dito Dito op resc.	3 »				
Dito Dito	4 »	76$\frac{1}{4}$	76$\frac{5}{8}$	76$\frac{1}{2}$	76$\frac{5}{8}$
O. I. Leening	4 »		75$\frac{5}{8}$	75$\frac{1}{2}$	
Amortis. Syndic.	3$\frac{1}{2}$ »	78$\frac{1}{2}$	78		
Handel-Maatschappij	4$\frac{1}{2}$ »				
Haarlemmermeer	5 »	98$\frac{1}{8}$	98$\frac{1}{4}$		
Aand. Rijn-Spoorweg	4$\frac{1}{2}$ »	77	76$\frac{3}{4}$		
Aand. Holl. S. M.	»				
BELGIE	4$\frac{1}{2}$ »				
Dito	2$\frac{1}{2}$ »				
Dito bij Rotschild	2$\frac{1}{2}$ »	43$\frac{1}{4}$	42$\frac{1}{2}$	42$\frac{3}{4}$	42$\frac{5}{8}$
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5 »	12$\frac{7}{16}$	12$\frac{1}{8}$		
Dito Dito van 510 £	5 »	12$\frac{3}{8}$	12$\frac{1}{4}$		
Dito bij Dito onb. st.	5 »				
Dito	3 »	33	32$\frac{7}{8}$		
Dito Binnenl. à 6 m.	3 »	24	23$\frac{15}{16}$	23$\frac{15}{16}$	23$\frac{5}{8}$
Coupons Ardoins	»	8$\frac{1}{16}$	7$\frac{13}{16}$	8$\frac{1}{16}$	
Passive	»				
Fransche Uitgest.	»				
PORTUGAL, te Londen	3 »	28	27$\frac{7}{8}$		
Dito Dito	4 »	29$\frac{1}{8}$	28$\frac{3}{4}$	28$\frac{7}{8}$	
Dito Ex Coupon	»				
Dito Dito	»				
Dito Binnenl. à 1 Conto	5 »				
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5 »	100$\frac{1}{2}$	100$\frac{1}{8}$	100$\frac{5}{8}$	
Dito Dito 1828 en 1829	5 »		100		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5 »		89		
Dito bij Hope	4 »	81$\frac{1}{2}$	81$\frac{1}{4}$		
Dito bij Stieglitz en C°.	4 »	81$\frac{1}{4}$	81		
Cert. te Hamburg	5 »				
Inschrijving in Assignat.	6 »				
Cert. van Dito	6 »	60$\frac{1}{4}$	59$\frac{7}{8}$		
POLEN, Certific.	4 »				
Dito Aand. met Loten fl 300	ƒ				
Dito Dito fl 500	»	129$\frac{1}{2}$			
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt.				
Dito Bank-Actiën		3$\frac{1}{16}$	3$\frac{5}{8}$		

Oost., Met. 5 pc. 69$\frac{7}{8}$, 70$\frac{1}{8}$; 2$\frac{1}{2}$ pc. 37$\frac{5}{8}$; Fransche 3 pc. 52$\frac{3}{4}$, 53$\frac{1}{4}$, 52$\frac{3}{4}$; Braz. 5 pc. 82$\frac{1}{2}$; 1843 80$\frac{1}{4}$; Mexico 27$\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; Peru 45, $\frac{1}{2}$; Gron. 16$\frac{5}{8}$, 17, 16$\frac{5}{8}$; Ecuador 3; Grieken 4$\frac{1}{8}$.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56$\frac{9}{16}$; Zigt Parijs 56$\frac{13}{16}$; 2/m. Londen 11,92$\frac{1}{2}$; Zigt Londen 11,97$\frac{1}{2}$; 2/m. Hamburg 34$\frac{7}{8}$; Zigt Hamburg 35; 3/m. Lissabon 41$\frac{1}{2}$; 3/m. Porto 41$\frac{1}{2}$; 2/m. Petersburg 1,79$\frac{1}{2}$.

ADVERTENTIEN.

(1312) Heden overleed kalm en gelaten mijne geliefde Echtgenoot MARIA BERLENDIS FOUBERT, in den ouderdom van ruim 43 jaren, na voorzien te zijn geweest van de laatste HH. Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk. Ik en mijne beide kinderen staren haar na in de gewesten der Eeuwigheid, en hopen dat de goede God onze bittere droefheid matigen zal.

SCHIEDAM, 12 Mei 1849. P. J. MENDEL, Instituteur.

Eenige kennisgeving.

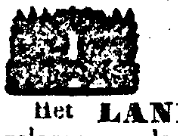

(1313)

UIT DE HAND TE KOOP:

Het **LANDGOED** genaamd *ZEVENBERGEN*, gelegen op de Limiten der Gemeenten *Berchem*, *Herpen*, *Schayk*, *Nistelrode*, *Heesch* en *Oss*, groot 190 Bunders, 70 roeden, 80 ellen.

Dit Landgoed ook bij de Jagt-Liefhebbers om deszelfs bijzondere Wildrijkheid bekend, gunstig gelegen aan den grooten weg van *'s Bosch* op *Grave*, aan de Landwegen tusschen *Uden* en omliggende Dorpen met de Gemeenten *Oss* en *Berchem*, bestaat in: Een vrij aanzienlijk voor korte jaren nieuw gestichte **HUIZINGE** en **SCHUUR** aan den grooten weg, ingerigt tot Herberg en Boerderij, voorzien van bovenvertrekken, thans ten dienste der eigenaren gereserveerd; voorts eene BOUWHOEVE en BIJSCHUUR en eene mindere BOUWMANSWONING, wijders aan Bouwlanden 10 B. 25 R. 30 El, Wei- of Drieslanden 6 B. 69 R. 70 El, Boomgaarden en Tuin 79 R. 10 El, Eiken Schaarbosschen 19 B. 84 Roeden, Elzen Boschjes 68 Roeden, Dennenbosschen 130 B. 60 R. 90 El, en onbewerkte Heide 9 B. 92 R. 30 El. Een en ander doorsneden met Lanen en Wegen, nagenoeg allen beplant met eiken-, dennen- en andere Boomen.

Nadere informatien verkiezende, adressere men zich bij den Notaris BIJVOET, te *Berchem*, bij wien tevens de kaart van het Landgoed ter inzage gereed ligt. Brieven *franco.*

(1291) De Boekh. J. T. SOMMER te Almelo, heeft uitgegeven en alom verzonden:

A. BENDEL. **DE JONGE CHRISTEN**, te huis, onder den vrijen Hemel, in de Kerk en in de School. Eene Verzameling der noodzakelijkste teregtwijzingen en gebeden, voor kinderen die hunne eerste H. Communie nog niet hebben gedaan, benevens eene korte onderrigting in de noodzakelijkste waarheden des Christendoms, *kerkelijk goedgekeurd.* Prijs . . . ƒ 0.15

Idem op best papier met een titelplaatje . . . » 0.20

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.